

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Tribunal Poenitentiae Sev Libri Dvo Prior De Poenitente Ut Reo Posterior De Confessario Ut Judice

Stoz, Matthäus

Anno M.DC.LXXXIX.

Art. IV. De quibusdam aliis Confessarii Virtutibus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37144

miam, cum spectet, utique cognoscendus, ut peccatum ipsum rectè intelligatur) quidquam interroget de modo procurandæ illius pollutionis, nec permittat pœnitenti ejus modos nimis enucleatè explicare: dicere potius, ut secum cogitet verosimilem numerum, quoties procurata sit pollutio, omiſſis minutioribus circumſtantiis, & uno verbo explicet, toties pollutionem commiſi: & sic in peccato mollitiæ, & aliis ſimilibus faciendum eſt. Neque verò quis dicat, pœnitentem putaturum, ſe non ſatiſfeciffe, & ideo mœſtum, omni conſolatione vacuum è conſeſſionali reſtiturum: ſi enim Conſeſſarius docuerit ipſum, ſufficere, quòd peccatorum ſpecies exprimat, neque necesse eſſe, omnes modos peccandi obſcœnos aperire, ponet ſuam ignorantiam, unde naſcebatur deſolatio ſive triſtitia, eique ſuccederet conſolatio dulciſſima. Videri de hac re poſſunt Fagund. 3. *precept. Eccleſ. l. 4. c. 2. n. 8.* Coninch. *D. 7. d. 7. n. 56.* Tanner. *D. 6. q. 7. n. 63.* & 93. Laym. *l. 5. tr. 6. c. 13. n. 8.*

22. IV. Cùm verò, aliquod grave aut turpe peccatum ab ipſo (nempe pœnitente) audierit, nulla ſigna admirationis, abominationis, aut pavoris oſtendat, veluti ſpuendo, vel ſe cruce ſignando, vel ſe ipſum commovendo, quin potius, ac ſi nihil audiret, uſque ad finem conſeſſionis diſſimulet, & tunc, cùm jam velit pœnitentiam imponere, peccatorum gravitatem, & deformitatem exponat.

23. V. Ut non ſit præceptum in judicio ferendo: nec ſtatim pœnitentibus reſtitutiones, vel alias obligationes imponat: neque temerè ab iis liberos pronuntiet, donec rem bene perpenderit, ſumpto

R. P. Stoz Trib. Pœnit. Lib. II.

etiam ſpatio deliberandi, ſi clarè verum non perſpiciat.

24. VI. Ut ſit cautus in fide adhibenda pœnitenti: quamvis enim, ut tritum habet axioma, ut plurimum illi credendum ſit, tam pro ſe, quàm contra ſe loquenti, cùm rei ſimul, & Teſtis perſonam ſuſtineat; tamen ſi argumentis moraliter certis deprehendatur mendacium, non debet ei Conſeſſarius credere. Bonac. *de pœnit. D. 5. ſ. 2. p. 2. §. 1. n. 8.* Suar. *T. 4. D. 32. ſ. 3. n. 9.* Hæc & plura alia Prudentia docebit Conſeſſarium, qui ea facilè deprehendet partim ex dictis, partim ex dicendis adhuc.

ARTICULUS IV.

De quibusdam aliis Confessarii virtutibus.

25. Tres adhuc præcipuæ Virtutes ſunt, quibus oportet Conſeſſarium inſtructum eſſe, & conſpicuum, ut officium ſuum cum fructu, imò & cum ædificatione obeat. I. eſt Manſuetudo: cùm enim, ut Granad. apud ſolertiſſimum P. Georg. Gobat in *Alphab. Confess. n. 324.* ait, ad Sacramentum Pœnitentiæ accedere ſit unum ex difficilioribus, quæ in lege gratiæ præcipiuntur, reddi debent, quoad fieri poteſt, minùs difficilia, quæ ad ipſius uſum ſeu ſuſceptionem ſpectant: dummodo iſta lenitas verà, non dubiâ aut apparente tantùm probabilitate nitatur. Itaque aliter cum timidis & ſcrupuloſis, aliter cum duris & laxis agendum eſt: univerſim tamen abſtinendum eſt ab increpationibus, & exprobrationibus, ſignis diſplicitiæ & admirationis, aſperis interrogationibus, ſeveris admonitionibus, multò

B

magis

magis à verbis contumeliosis &c. ne forte pœnitentes deterriti cetera peccata sacrilegè taceant, nec meliùs se absolvi permittant, & unius Confessarii vitio confessionem habeant odiosam; & Confessarius, qui debuisset esse causa salutis, fiat occasio æternæ damnationis. Sæpe tamen objurgationes non sunt omittendæ; duri enim & laxi terrendi sunt; timidi verò & scrupulosi consolandi. Omnibus tamen Confessarius ordinariè se benignum & humanum (non tamen familiarem, præsertim fæminis) exhibeat, ne sua auctoritate per se satis gravem, ut jam monui, exasperet confessionem. Cogitet, se gerere personam Christi, qui pœnitentes blandissimè exceperit, nec ullo verbo asperiore objurgavit: ita, ut, quemadmodum non inficetè observat Fagund. *in 2. præsept. 1.1. a.1. ex Luc. 24.* priùs, quàm Sacramentum Pœnitentiæ instituerit, favum mellis gustarit, ut labiis adhuc melle mendentibus pœnitentiæ amaritiam dulcoraret.

26. II. Est Patientia, quâ nisi sit probè instructus, quomodo rudes, præsertim rusticos, qui suâ imperitiâ meritò bilem movere possunt, audiet? quomodo sine necessitate non quandoque interpellabit confitentes; imò & ingraves, asperas, & contumeliosas etiam increpationes non erumpet; quomodo superabit molestiam proluxæ confessionis? præsertim si imperinentiâ, modò non offensiva alienæ famæ permisceantur, usque dum pœnitens sibi & conscientiæ suæ satisfaciât. Neque enim à quolibet exigenda est plena discretio inter necessaria & superflua: neque statim omnes satis instrui possunt, cum interea abrupta confessione non rarò di-

mittantur cum magna sollicitudine, ut suum statum non sufficienter explicarint.

27. III. est Charitas. Meminerit Confessarius, se pœnitentis & Matrem esse, & Patrem. Itaque sicut mater malè affectam filii partem cum summa cautela tangit, ne vel minimum dolorem causet, ita etiam Confessarius cautissimè accurabit, ne sit unguis in ulcere; sed potiùs id efficiat sua lenitate, ut pœnitens sua vulnera non occultet, sed cum omni animi sinceritate, humilitate, & fiducia detegat curanda. Ut pater paulò quidem rigidior esse potest; semper tamen paternæ charitatis memor oleum potiùs, quàm acrum vulnere infunderet, & verbis suavissimis peccatores ad se alliciet, cum patre cœlesti, qui nullum, quamcunque pervicacem, & gravem peccatorem à se repellit, sed omnes in sinum suæ infinitæ Misericordiæ benignus admittit, immemor injuriæ, tanquam à nemine offensus. Exemplum tantæ benevolentæ habemus in parabola filii prodigi, qui licèt cum meretricibus suam substantiam absumpserit, nihilominus tamen à paternæ clementiæ sinu non fuit exclusus, sed verbis suavissimis ad spem misericordiæ invitatus, & receptus. Esto ergo in iudicando pupillis (peccatoribus) misericors ut pater, & eris velut filius Altissimi obediens, & miserebitur tui magis, quàm mater. *Ecccl. 4.*

QUÆSTIO II

De Potestate Confessarii.

28. **I**N Ministro Sacramenti Pœnitentiæ, seu Confessario præter potestatem ordinis, & sacerdotalem characterem requiritur etiam alia potestas, ligandi

nimi-